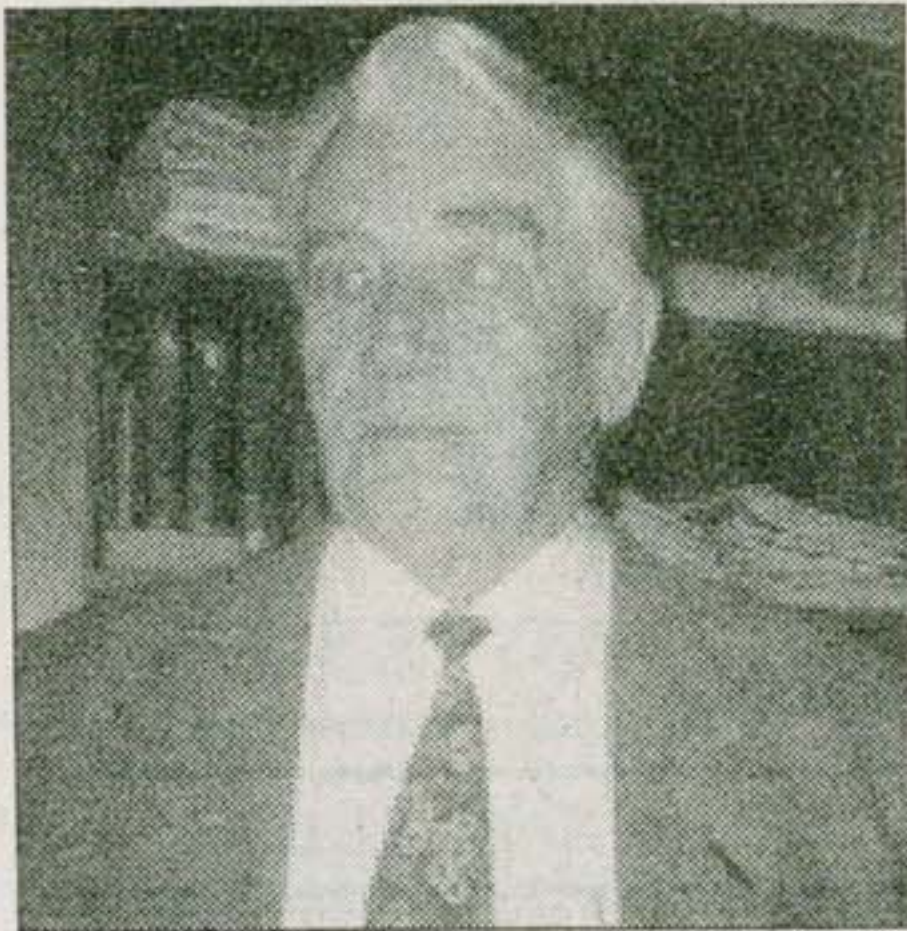

STOJAMŪJŲ RODIKLIAI PATEISINO GIMNAZIJOS STATUSĄ

Juodupės gimnazijos direktorius Petras Marcijonas.

Naujus mokslo metus Juodupės gimnazijoje pradės apie puspenkto šimto moksleivių, iš jų - kiek daugiau kaip 70 gimnazistų.

Direktorius Petras Marcijonas pasidžiaugė, kad baigiamosios gimnazijos klasės abiturientai sėkmingai laikė stojamuosius egzaminus į aukštąsias ir aukštesnias mokyklas. Juodupėnai studijuos Vilniaus universiteto tarptautinių santykių institute, Kauno technologijos, Vilniaus Gedimino universitetuose, Utenos aukštesniojoje medicinos ir verslo mokyklose.

Iš viso į aukštąsias įstojo daugiau kaip 60 procentų abiturientų, likusie-

ji- į aukštesnias mokyklas. Toks rodiklis visiškai pateisino gimnazijos statusą.

- Šiais mokslo metais į 9-tą gimnazijos klasę priimta beveik 20 moksleivių iš Juodupės, Onušio. Vaikai gimnazijos klasėse visai kitaip mokosi. Tai gerai jaučia ir pedagogai, kuriuos daugiau kaip prieš metus stengėmės atrinkti pagal kvalifikaciją. Suprantama, kad ne visiems mokiniams užtenka gabumų, stropumo. Jie mokosi paralelinėse klasėse.

Tikiuosi, kad pirmoji gimnazija mūsų rajone ir toliau tęs gražiai pradėtas tradicijas, - įsitikinęs direktorius.

Rimantas Jurgelionis
Autoriaus nuotrauka

Į KOLEGIJĄ ATEIS 45 PIRMAKURSAI

Atrodo, jog visai neseniai prasidėjusi vasara moksleivius ir studentus kvietė pailsėti. O šiandien kalendorius ir gamta negailestingai primena apie artėjantį rudenį. Vieni rugsėjį pravers pažįstamos mokyklos duris, kiti - naujos.

Nemažai jaunųjų rokiškėnų pradės arba pratęs studijas Rokiškio kolegijoje.

Kolegijos direktorius Z.Mackevičius papasakojo apie naujoves bei senas tradicijas, lauksiančias kolegijos studentų.

Į pirmąjį kursą šiemet priimti 45 studentai. Iš viso kolegijoje bus apie 170

studijuojančių. Šie metai žada būti įtempti ir gana svarbūs. Mokslo įstaigą po 4 metų studijų baigs pirmoji vokiečių ir anglų kalbų specialistų laida.

Kolegiją papildė nauji dėstytojai. Tarp jų - šeima iš Vokietijos. Direktorius stengiasi, kad auditorijose dirbtų kuo daugiau mokslinį laipsnį turinčių dėstytojų. Tikimasi, jog šiuo klausimu sutiks bendradarbiauti Šiaulių pedagoginis universitetas.

Rugsėjo 1-oji kolegijoje prasidės tradicinėmis iškilmėmis 10 valandą.

Šypsodamasis Z.Mackevičius užsiminė apie dar vieną malonų dalyką - rugsėjo 1-ąją kolegijos fasadas studentus turėtų pasitikti kiek kitokiu "veidu" - parodyškintu ir pagražintu. Direktorius nu-

stebino mane pasakydamas, jog remonto darbai atliekami be pinigų... Štai taip pasirodo dar ir šiais laikais būna! Jei viskas pavyks, direktorius žadėjo atskleisti intriguojančią paslaptį ir viešai padėkoti slaptiems rėmėjams.

Žaneta Maskalioviene

ROKIŠKIO TEATRO TRUPĖ RYTOJ IŠVYKSTA Į ŽIRONĄ

Į Katalonijos miestą Žironą, kur vyks mėgėjiškų teatrų festivalis, išvyksta Rokiškio teatro trupė. Ji ten veža spektaklį "Gyvybės ratas".

Kartu su aktoriais važiuos grupė turistų
Stasys Varneckas

ORAI

Baigėsi lietingoji vasara, tačiau lietūs dar nesibaigia. Tiršti debesys vis dar nenori praleisti saulės spindulių.

Tiesa, nuo savaitės vidurio gali prasidėti džiaugsmingas orų pasikeitimas. Pamažu į Lietuvą plis aukštas slėgis. Jis nustumis drėgnąjį orą tolyn į Rytus. Sklaidysis debesys, lietūs baigsis. Turėtų iki savaitės pabaigos įsivyrėti saulėti orai. Tačiau savaitės viduryje į Lietuvą šiaurės rytų vėjai dar atneš gana vėsų orą. Tad naktimis gali būti šalnu - nuo 0 iki 2 laipsnių šalčio.

Savaitės pabaigoje dienomis termometro stulpelis rodys daugiau kaip 20 laipsnių šilumos.

KALENDORIUS

NUO ANTRADIENIO IKI ANTRADIENIO

Šiandien saulė tekėjo 6 val. 25 min., leisis 20 val. 12 min.

Dienos ilgumas 13 val. 47 min. Iki kito antradienio diena sutrumpės 36 minutėmis.

Mėnulio priešpilnį rugsėjo 6 d. 14val. 23 min. pakeis pilnatis.

VARDADIENIAI, DATOS, ŠVENTĖS

Antradienis
Butvilė, Egidijus, Eigintas, Gytautas, Varūnė.

Pasaulinė taikos diena.
Trečiadienis
Ingrida, Protenis, Steponas, Vaidevutis, Vilgaudė.

Ketvirtadienis
Auksė, Bronislovas, Bronišlova, Mirga, Sirtautas.

Penktadienis
Germantė, Girstautas, Ida, Rozalija.

Šeštadienis
Dingailė, Erdenis, Justina, Stanislova (Stasė).

Sekmadienis
Beata, Faustas, Tautenė, Vaištautas.

Pirmadienis
Bartas, Palmira, Regina.

Rugsėjo 3 d. sukanka 65 metai, kai Piepaluose gimė Pranas Meilus - zootechnikas, gamtos mokslų daktaras.

Rugsėjo 3 d. sukanka 20 metų, kai JAV mirė Stepas Vykintas (Povilavičius) - kritikas. Gimė 1905 m. gruodžio 16 d. Šikšnių kaime.

PEDAGOGŲ VASARA BAIGĖSI. PRASIDEDA 10 MĖNESIŲ DARBAS

Mokytojai ilgai gyvena, tačiau tik savo mokinių atmintyje. Pernai atsi-
sveikinome su Virginija Imilinskiene, Juozu Daugnora, Juozu Makutėnu,
Julija Baroniene, Vytautu Šiliniu, Stase Trumpickiene. Konferencijos da-
lyviai jų šviesų atminimą pagerbė tylos minute.

Tokia buvo konferencijos pradžia. Ji nu-
teikė rimtai p a m a s t y t i
apie rytdienos darbus, įver-
tinti, kas nu-
veikta refor-
muojant mo-
kyklą, tobuli-
nant ugdymo
procesą. Už
gerą darbą ir
rezultatus
Lietuvos švie-
timo ir moks-
lo ministerijos
padėkos raš-
tai įteikti

Minkūnų pradinės mokyklos moky-
tojai Birutei Būgienei, čedasietei Ge-
novaitei Daugnorienei, obelietei Ja-
ninai Gavėnavičienei, juodupiečiams
Antanui Dabregai, Danutei Marcijo-
nienei, Irenai Rastenieni.

Ir, žinoma, gėlių puokštės, kurių

Jaunimo mokyklos pedagogai nusiteikę jaunatviškai.

konferencijoje netrūko. Tuo pasirū-
pino gėlininkė Rimantė Norvaišienė
ir jos mažieji pagalbininkai.

Konferencijos dalyvius pasveikino
rajono meras Vytautas Masiulis. Sa-
vo trumpoje kalboje jis priminė mo-
kyklų finansavimo vargus, kalbėjo
apie santykius
su žiniasklaida
ir pasidžiaugė,
kad atsiranda
naujų laikraš-
čių, suprantan-
čių ne tik švieti-
mo, bet ir kitas
problemas.

Apie nepa-
kankamą mo-
kyklų finansavi-
mą, kiaurus sto-
gus, nedažytus
langus praneši-
mą skaitė rajo-
no švietimo tar-
nybos vadovas
Rimantas Šin-

kūnas. Kai kuriose mokyklose, ypač
miesto, darosi ankšta, kitos tuštėja,
kad mokyklų tinklo optimizavimas -
ne išgalvota, o gyvenimo padiktuota
problema. Šiais mokslo metais bus
pereinama prie dešimtmečio pagrindi-
nio mokymo. O tai, anot R.Šinkū-
no, susiję su papildomu finansavimu.

Iš 829 rajono pedagogų daugiau
kaip šeši šimtai atestuo-
ti. Tai bene geriausias
rezultatas šalyje. Pernai
brandos egzaminus lai-
kė 269 abiturientai.
Vienuolikai nepasisė-
kė. 95 vaikai gavo papil-
domo ugdymo įstaigų
baigimo pažymėjimus.

Rajono pedagogų
konferencijoje dalyva-
vo ir pranešimus skaitė
Švietimo ir mokslo mi-
nisterijos darbuotojai
Loreta Žadeikaitė ir
Petras Navickas. Patyri-
mu ir problemomis pa-
sidalijo kai kurie rajo-
no mokytojai. Nuotai-
kingą koncertą surengė

Liveta ir Petras Kazlauskai.

Konferencija - gerų bičiulių susiti-
kimo vieta.

O šiandien rugsėjo pirmosios
skambutis į klases sukvieta apie 7000
mokinių.

Stasys Varneckas
Autorialaus nuotraukos

Geros muzikos ir sveikatos konferencijos dalyviams lin-
kėjo Rokiškio vaikų muzikos mokyklos direktorius Albertas
Mikulėnas ir savivaldybės gydytojas Tadeušas Chadyšas.

NAUJA SENIŪNĖ NEŽADA SĖDĖTI UŽSIDARIUSI KABINETE

Šeštadienį Juodupėje vyko seniūno rinkimai. Į šį postą pretendavo 7 kandidatai. Balsuoti atėjo 38,5 procento seniūnijos gyventojų, turinčių šią teisę.

Daugiausiai balsų surinko Liucija Bliūdžiuvienė, gerokai pralenkusi kitus varžovus vyrus.

Rinkimų išvakarėse mūsų korespondentas kalbėjosi su LIUCIJA BLIŪDŽIUVIENE.

Baigiau Šiaulių pedagoginį institutą.

Vyras Bernardas - Juodupės girininkijos girininkas, dukra Giedrė dirba Kauno "Drobėje", sūnus Skirmantas studijuoja Lietuvos žemės ūkio universitete.

- Ar lengvai pasiryžote dalyvauti rinkimuose - juk tai antra pagal dydį rajono kaimiškoji seniūnija? Pačioje Juodupėje daug socialinių, kitų problemų.

- Tiek metų išgyvenusi Juodupėje, gerai žinau žmonių rūpesčius. Kiek bus įmanoma, rūpinsiuosi gyventojų užimtumu, su kolegomis stengsimės gerinti

žmonių socialines reikmes.

Seniūnijoje daug vienišų senų žmonių, invalidų. Kartais jiems ne tik materialinė, bet ir moralinė parama labai reikalinga.

Pačioje Juodupėje verkiant reikia pirties, tamsu gatvėse. Jaučiu, kad efektyviau pavyks kovoti su "pilstukininkais". Tikimės, kad man padės ne tik seniūnijos kolektyvas, bet ir gyventojai. Su visais tarsiuosi, nežadu sėdėti užsidariusi kabinete. O kaip seksis, parodys laikas.

Rimantas Jurgelionis

- Trumpai papasakokite apie save.
- Gimiau Kauno rajone, valstiečių šeimoje. 1971 metais kartu su vyru persikėlėme gyventi į Juodupę. Daug metų dirbau tuometiniame "Nemune", vaikų lopšelyje - darželyje auklėtoja, vedėja, socialinės rūpybos vedančiąja specialiste. Šiuo metu - AB "Juodupės "Nemunas" firminės parduotuvės parduotuvė.

ROMAS KIŠŪNAS SU KOLEGA IŠ LATVIJOS TAPO BALTIJOS ŠALIŲ MOTOKROSO ČEMPIONAIS

Šeštadienį Biržuose vyko Baltijos šalių motokroso pirmenybių trečiojo-finalinio - etapo varžybos. Jose sėkmingai pasirodė rokiškietis Romas Kišūnas bei jo porininkas Uldis Vavere, atstovavę Latvijos Kandalos miesto 3+3 komandai. Lenktyniavę motociklu su priekaba (750 kub. cm), jie užėmė antrąją vietą.

Susumavus visų etapų rezultatus, šie sportininkai tapo Baltijos šalių čempionais.

Rokiškietis Deivydas Pukėnas, Biržuose startavęs 80 kub. cm motociklu, užėmė 14 - tą vietą.

Sekmadienį Estijos Karchi-Nuiia miesto taurės motokroso varžybose Romas su Uldžiu finišavo antri.

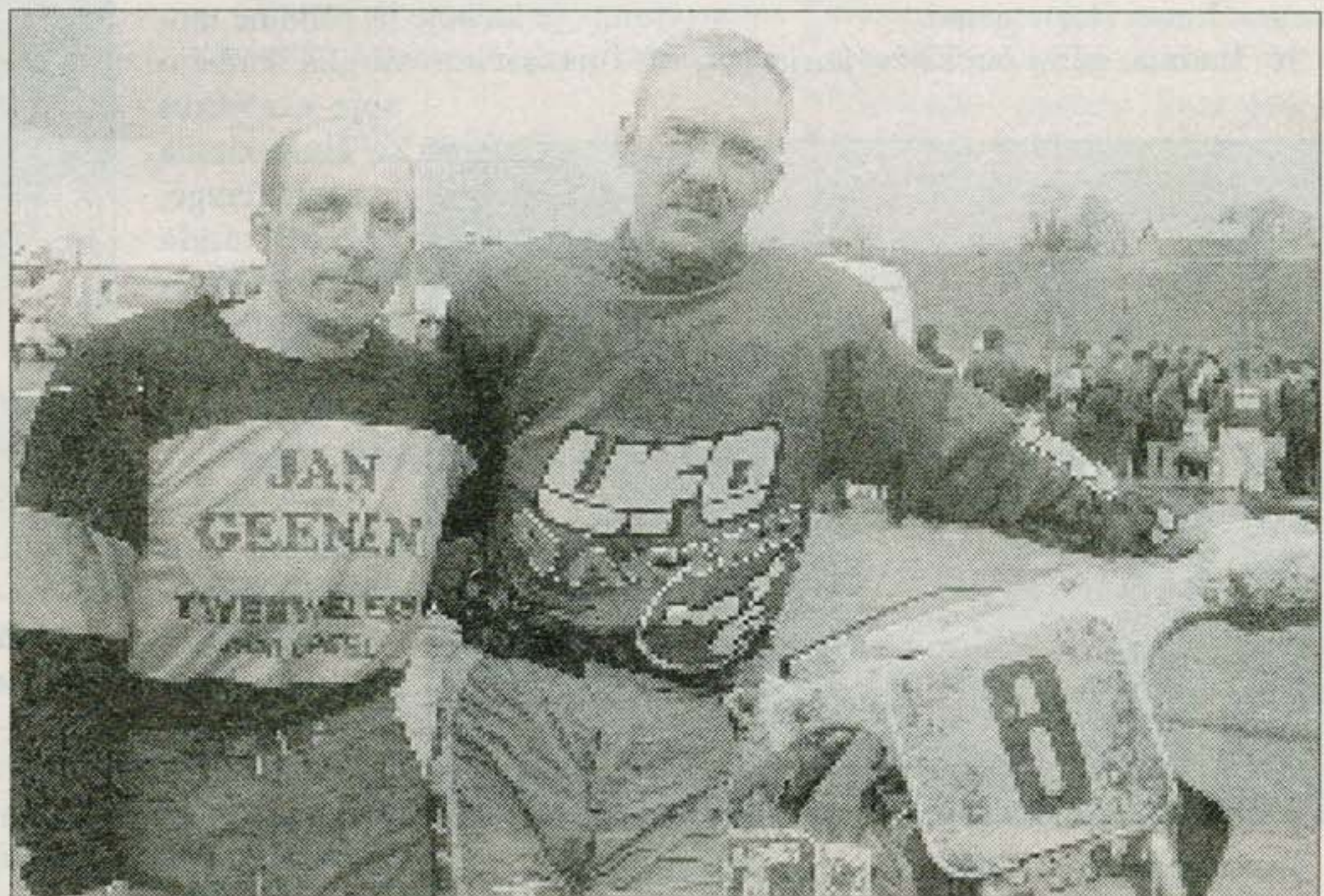

Rugsėjo 5 d. 12 val. Pane-

vėžyje vyks Lietuvos čempionato šeštojo etapo motokroso varžybos. Jose žada startuoti ir rokiškėnai. Varžybos

vyks už linų pluošto kombinato, prie Nevėžio upės.

Vygandas Pranskūnas

Romas Kišūnas ir Uldis Vavere šiomet ne kartą džiugino savo gerbėjus.

DJ BRAŠKĖ

Šiuo metu Rokiškyje yra tik viena mergina Andžela (DJ BRAŠKĖ), stovinti diskotekų metu prie pulto ir turinti DJ vardą. O tu gali pasigirti nedau-gelis Lietuvos miestų.

Andžela gimė Rokiškyje 1983 m. rugsėjo 23 d., gyvena Bajoruose. Juozo Tūbelio vidurinės mokyklos devintokė. Tai labai muzikali mergina, mėgsta šokti, vaidinti. Jau 3-čius metus lanko jaunimo teatro studiją "Mes" ir antri metai - šokių trupe "Viktorija". Savo DJ karjerą pradėjo neseniai. Jos mokytojas - DJ COLTS. Andžela dalyvavo DJ festivalyje BOOM Antazavėje, kur užėmė penktą vietą. Rengiasi dalyvauti ir kituose festivaliuose. Iš penktos vietos kopti į viršų, tik jokiū būdu ne į apačią. Tad ją pakalbinsi ir bandysi sužinoti kai ką daugiau.

D.: Koks tavo gyvenimo tikslas, sva-

jonės, norai?

A.: Noriu pabaigti mokyklą ir įstoti į režisūrą. Norėčiau užimti pirmą vietą Lietuvos DJ festivalyje, norėčiau būti geriausia aktorė, pastatyti geriausią filmą, tapti geriausia šokėja ir būti gražiausia pasaulyje. Bet tai tik svajonės.

D.: Kai buvai maža, svajonės buvo tokios pat?

A.: Ne. Labai norėjau užaugti graži, turėti garbanotus plaukus. Dabar noriu tapti gydytoja ir turėti vieną vaiką - dukrytę.

D.: Mokaisi mokykloje. Kas tau labiausiai patinka ir kas nepatinka?

A.: Patinka pertraukos, bet nepatinka pamokos. Iš pamokų labiausiai patinka geografija, biologija, vokiečių ir lietuvių kalbos. Nepatinka chemija, matematika. Geriausia mokytoja - mano auklėtoja Irena Varnienė.

D.: Kas dar gyvenime tau patinka?

A.: Muzika. Dažnai klausausi SEL dainos - "Kažkur yra šalis". Labiausiai mylimas dainininkas, aišku, Egidijus Dragūnas, mėgstamiausias šokis - "Kepėjėlės polka", geriausia TV laida - "Kibir Tele Vibir", filmas - "Pomidorai žudikai sugrižta", TV serialas - "X failai", gyvūnėlis - mano katytė SIMBA, laukinis gyvūnėlis - lapė. Ji labai graži ir gudri. Taip pat labai myliu teatrą.

D.: O ko tu nemėgsti?

A.: Nemėgstu baikerių ir metalistų, esu "visom keturiom" prieš alkoholį, narkotikus ir nikotiną.

D.: Tai gal tau patinka "žalieji"?

A.: Jie man gyventi nemaišo. Nesu nei už, nei prieš juos.

D.: Ar turi vaikina?

A.: Taip. Jis taip pat DJ'ėjas, baigė 12 klasių. Festivalyje BOOM jis užėmė pirmą vietą - tai DJ GULBĖ.

D.: Ar jis tave taip pat moko?

A.: Tai kad aš jo niekada neprašiau.

D.: Kokį norėtum turėti vyrą?

A.: Na, jis turėtų būti gražus, aukštas, gero charakterio, t. y. supratingas, mylintis ir negeriantis.

D.: Na, ir pabaigai, ko norėtum palinkėti rokiškėnams?

A.: Rokiškėnai, dažniau vaikščiokite į renginius, šokius. Renginių Rokiškyje ir taip mažai. O tėvai tegu išleisdžia vaikus pasilinksminti. Juk jiems to reikia, kol dar jauni.

Diana

"M-1 PLIUS" GROS TŪKSTANTŲ POPULIARIAUSIŲ KŪRINIŲ

Šiandien 10 val. radijo stotis "M-1 Plius" pradės aštuoniasdešimt valandų trukiantį populiariausių visų laikų muzikos kūrinių tūkstantuko maratoną. Tūkstantuko nugalėtoja - pirmąją vietą užėmusį kūrinių - klausytojai išgirs rugsėjo 4 d. 17 val.

Pirmą kartą Lietuvoje šios radijo stoties klausytojai, per vasarą siųsdami atvirlaiškius su penkių mėgstamiausių dainų pavadinimais, turėjo teisę išrinkti tūkstantį geriausių kūrinių.

"M-1 Plius" programų direktorius Saulius Jovaišas teigė, jog gautų laiškų skaičius jau yra perkopęs tūkstantį. "Dabar, rinkimams baigiantis, balsavimo banga atslūgo - per dieną gauname apie 20 laiškų, nors anksčiau jų gavdavome keliskart daugiau", - sakė S. Jovaišas.

Paklaustas, kokios dainos yra realiausios pretendentes į pirmąsias tūkstantuko vietas, programų direktorius sakė dar nežinąs. Tik patikino, kad pirmajame dešimtuke radijo stoties klausytojai išgirs ABBA, THE BEATLES, QUEEN, SCORPIONS, Eltono Džono kūrinius.

Kiek kūrinių klausytojai pasiūlė į tūkstantuką, S. Jovaišas tiksliai pasakyti negalėjo, bet, pasak programų direktoriaus, "M-1 Plius" eteryje kasdien skamba po aštuonis siūlomus kūrinius, kurie atrenkami iš klausytojų atvirlaiškiuose dažniausiai minimų. Iki tūkstantuko pabaigos radijo stoties eteryje turi nuskambėti šeši šimtai siūlomų kūrinių.

"Renkame tūkstantuką, nes į šimtuką visos populiarios dainos tikrai netilptų, o du ar trys šimtai - ne tokie gražūs skaičiai kaip vienas tūkstantis", - sakė programų direktorius.

ELTA

ZITOS KONDROTIENĖS ASORTI

Kilogramas morkų - 1 litas, viengalvių svogūnų - 1,5, salotinių kopūstų - 1, česnakų - 5, bulvių - 60 centų, raudonųjų burkelių - 80, žieminių kopūstų - 80... Visą šį daržovių asortimentą šeštadienio turguje siūlė rokiškietė Zita Kondrotienė. Patogiai įsitaisiusi netoli turgaus vartų, ji vikriai darbavosi svarstyklėmis, į piniginę žerdama centus ir litus.

Sulaukęs momento, kai pirkėjų neliuko, užkalbinu.

- Sėkmingo darbo!

- Ačiū už linkėjimus. Ką perkate? Paskubėkite, nes namo teks grįžti be kopūsto.

Nuraminęs, kad kopūstų nevalgau, kalbinu toliau. Zita Kondrotienė suspėjo pasakyti, kad kartu su vyru, buvusiu statybininku, rajono ūkininkų sąjungos pirmininku Zigmū Kondrotu turi šešis su puse hektaro žemės ir užsiima daržininkyste. Sunkiausias darbas, anot jos, ne užauginti, o parduoti, nes pasiūla, ypač rudeniop, didelė, ir turgų valdo ne pardavėjai, o pirkėjai. Ar padeda kas nors daržininkauti? Taip, kartais prisikviečia. Mūsų pokalbį nutraukė pirkėjas, ir man teko atsisveikinti su Zita Kondrotiene, dar kartą jai palinkėjus sėkmingos dienos.

Nors rugpjūčio pabaiga - pats pomidorų metas, jie palyginti brangūs - po 3,5 - 4 litus už kilogramą. Turgaus moterys šnekėjo, kad ši vasara - ne pomidorų. Jie pūva, riečiasi nuo šalčio net ir po stiklu ar plėvele. Ir ne braškių, nors ant Bajorų

kę, daugelis taip ir daro. Ogal ir kitų priežasčių yra?

KIEK KAINUOJA MOKINYS?

Keturiasdešimties lapų sąsiuvinukas - nuo 2,2 iki 3 litų. Kaina, matyt, priklauso ir nuo viršelio iliustracijos: kuo jis spalvingesnis, įmantresnis, tuo ir kainuoja daugiau. Dvylikos spalvų flomasteriai - nuo 2 iki 8 litų. Rinkis pagal kišenę. Už 5 - 12 klasių pažymių knygutę, kurių pasirinkimo, tiesa, nebuvo, prašė 1,7 lito.

Kiek gi šiais laikais kainuoja mokinukas? Šį klausimą pateikiau Marijai iš Zarasų ir jos vyrui, šeštadienį į Rokiškio turgų atvežusiems mokyklinių prekių.

- Pernai kažkas suskaičiavo, - pasakė Marija, - kad pirmokėlių suruošti į mokyklą reikėjo 400 litų. Dabar ši suma turėtų būti gerokai didesnė.

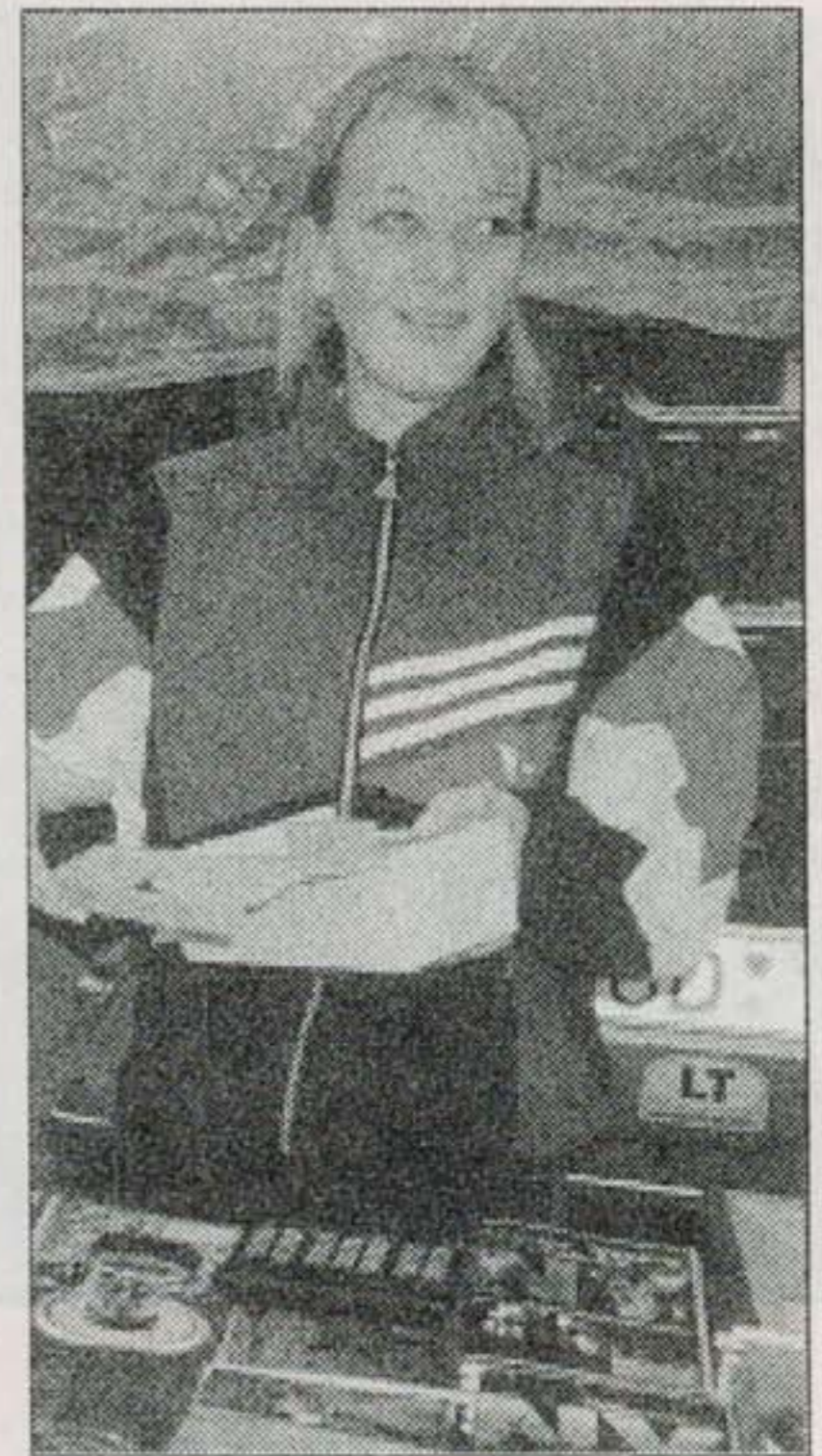
Be abejo, galima išsiversti ir su 200. Tačiau tada visi pastebės, kad pirmokėlio tėvai bedarbiai ar kaimo grytelninkai, kurie laiko 2-3 karves ir parduoda antros rūšies pieną...

Gerokai daugiau tėveliams kainuoja vyresnių klasių moksleiviai, ypač merginos. Atsisakius mokyklinių uniformų, nes jos atseit suniveliuoja asmenybes ir neleidžia joms išsiskirti iš minios, merginoms nedrašu mokyklos slenkstį peržengti su vietinės gamybos batukais. Siekti mokslo aukštumų nebeįmanoma ir be auksinių pakabučių ausyse. Tad rūpestingiems tėveliams yra dėl ko pasukti galvą ir pakratyti pinigines.

Paklausiau Marijos iš Zarasų, kodėl ji važiuoja prekiauti į Rokiškį.

- Čia turgus didesnis, pirkėjai turtingesni, - atsakė Marija.

Tą patį teigė ir slyvų pardavėja iš Skapiškio. Kupiškyje ne turgus, o turgelis.

Zarasietė Marija teigia, kad Rokiškio turgus geresnis.

Gintautas ir Daiva Trumpos kantriai laukė pirkėjų, o labiausiai susirūpinusi buvo Stefa Trumpienė iš Šikšnių kaimo.

kaimo gyventojos Stasės Bislienės prekybos šių šviežių uogų nestigo. Už litro talpos stiklainį 4 litai. Tačiau apie Stasę Bislienę - kitame rašinyje.

Striuka užjūrio gardumynų - bananų, apelsinų, granatų - pardavėjams. Matyt, Seimo pirmininkui Vytautui Landsbergiui pasiūlius atsigręžti į lietuvišką pre-

PARŠELIAI SVARBIAU UŽ SENIŪNĄ

Šeštadienį Juodupėje vyko seniūno rinkimai, bet Daivai Trumpienei iš Sodelių kaimo ir jos vyrui Gintautui buvo daug svarbiau parduoti paršelius. Už nedidukus, tačiau sveikus ir vikrius gy-

vulėlius jie prašė nedaug - tik po 80 litų, o vieną, nuo paskutinio spenio, žadėjo atiduoti ir už 60 Lt. Bet pirkėjų radosi nedaug. Labiausiai jaudinosi Gintauto mama Stefanija Trumpienė iš Šikšnių kaimo ir siūlė sūnui 15 litų: jeigu nepavyks parduoti nė vieno paršelio, nupirks benzino.

Jaunieji Trumpos Sodelių kaime turi sodybą, kurią patys rūpestingai susiremontavo, 3 hektarus žemės ir 4 vaikučius. Tad litas labai reikalingas, ypač prieš rugsėjo pirmąją. Tenka jį "sunkti" iš tų trijų hektarų, nes kitokių uždarbių nei Juodupėje, nei visoje seniūnijoje nėra.

- O gal naujas seniūnas padės? - klausiu.

Daivai ir Gintautui nebuvo prastas ir senasis. Kelią iki Sodelių kaimo nužvyravo ir šiaip atsiliepdavo kalbinamas. Kas dabar tiktų į seniūnus, jie nepagalvojo. Tiesa, Stefa Trumpienė, motina, seniūno kėdėje norėtų matyti kaimyną Vytautą Jarušauską, sunkiai dirbantį savo nedideliame ūkyje. Žemė apie Šikšnius, Veduviškį prasta, nederlinga, o dar ši vasara tokia...

Nežinau, ar pavyko Trumpos iš Sodelių parduoti bent vieną paršą. Jei pavyks, sakė, grįžę skubės seniūno rinkti.

Stasys Varneckas
Autorialius nuotraukos

Iš policijos suvestinių

Nuo rugpjūčio 27 iki 31 d. policijos pareigūnai nubaudė 16 neblaivių piliečių, pasirodžiusių viešose vietose, 2-už nedidelį chuliganizmą, 4-už asmeninio turto vagystes, 18-už kelių eismo taisyklių pažeidimus (4 vairuotojai buvo neblaivūs). Užregistruoti 4 chuliganizmo atvejai.

Rugpjūčio 26 d.

Gautas juodupietės V.M. pareiškimas, kad ryte jos bute R.M. iš Sodelių kaimo sumušė sūnų.

Rugpjūčio 27 d.

Apie 10 val. į Rokiškio ligoninės priėmimo skyrių su žaizda galvoje pristatytas A.S. iš Juodupės.

Rugpjūčio 28 d.

Suvainiškyje apvogti namai. Dingo dujų balionas, 25 l talpos bidonas, 4 maišai grūdų.

Iš kriauniškės B.K. nerakinto buto neaiškiomis aplinkybėmis dingo 1600 Lt.

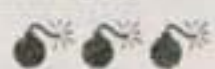
Iš rokiškietės A.P. kiemo kažkas pavogė raudonos spalvos vaikišką dviratį.

Gautas rokiškietės L.P. pareiškimas, kad Kamajų seniūnijos Varlių kaime G.V. iš Radviliškio rajono apspardė jos automobilį ir padarė žalos už 250 Lt. Svečias buvo neblaivus.

Rugpjūčio 29 d.

Rokiškietis R.P. pranešė, kad 4 val. 50 min. jį P.Širvio gatvėje sumušė nepažįstamas vaikinai.

Rokiškyje apvogtas automobilis "Volkswagen Golf". Nuostolis 500 Lt.

Pranešta, kad rugpjūčio 29 d. į UAB "Alreta" aludę Kavoliškyje užsuko grupė jaunuolių, kurie pirko ir gėrė alkoholinius gėrimus, po to įžūliai elgėsi: išpjaustė stalą, išspyrė duris.

Rugpjūčio 30 d.

LŽŪB Rokiškio skyriaus kasoje Latvijos Respublikos pilietis bandė iškeisti 100 JAV dolerių kupiūrą, kuri turėjo klastojimo požymių.

HOROSKOPAS ŠIAI SAVAITEI

Ožiaragis

Gruodžio 22 - sausio 19 d.

Savaitė prasideda labai sėkmingai. Dalykinius santykius geriau palaikyti su kitos lyties asmeniu. Savaitės pabaigoje tarnautojo laukia audra, jis gali išsipainioti į rietenas.

Vandenis

Sausio 20 - vasario 18 d.

Galite drąsiai spręsti bet kurią finansinę problemą. Verslo veikla klesti, gausite paskolą lengvatinėmis sąlygomis. Šią savaitę turite nusipirkti tai, apie ką seniai svajojote. Nuo penktadienio jus užvaldys žaisminga nuotaika.

Žuvis

Vasario 19 - kovo 20 d.

Laukia daugybė rūpesčių, apie poilsį ir pramogas nėra kada galvoti. Įtemptas darbas duos gerų pajamų. Įsimylėjusieji laikinai išsiskirs. Nelabasis stumia jus į seksualines išdaigas.

Avinas

Kovo 21 - balandžio 19 d.

Neteks skųstis likimu. Ypač seksis artistiškos prigimties žmonėms. Sumanymus teks nuolat keisti, bet kiekviena permaina bus tik į gerąją pusę. Galimas sutuoktinių kivičas.

Tauras

Balandžio 20 - gegužės 20 d.

Tikriausiai neblogai uždirbsite. Daugeliui teks prestižinė užduotis, kurios įvykdymas sustiprins jūsų kaip profesionalo reputaciją. Moteris gaus naudingą komercinį pasiūlymą.

Dvyniai

Gegužės 21 - birželio 20 d.

Bus kiek sutrikę, retus polėkius keis smarkūs kritimai. Svarbiausia būti visiškai ramiam. Gyvenimo permainos ne visada bus palankios. Aplink moterį suksis pernelyg atkaklus gerbėjas.

Vėžys

Birželio 21 - liepos 22 d.

Bus įtemptas darbo grafikas. Jums užtikrintas palankus Marso poveikis, kuris padės įveikti visus sunkumus, išskyrus asmenines problemas.

Liūtas

Liepos 23 - rugpjūčio 22 d.

Prasidės audringų sukrėtimų laikotarpis. Verslo partnerystė griūva, santykius su kolegomis temdo savitarpio nesupratimas. Labai svarbu kontroliuoti padėtį. Staiga prasidėjęs, nutrūks naujas intymus ryšys.

Mergelė

Rugpjūčio 23 - rugsėjo 22 d.

Teks kovoti su pavyduoliais. Smokite atsakomąjį smūgį rugsėjo 3 d.- priešininkas bus nugalėtas. Artimas bičiulis suteiks labai svarbią paramą. Gali susirgti artimas giminaitis.

Svarstyklės

Rugsėjo 23 - spalio 22 d.

Gaus gerą žinią apie paaugštinimą tarnyboje. Verslininkas pasirašys naują sutartį. Daugelis praturtės. Karys gaus dar vieną žvaigždutę. Didelė nusivylimo tikimybė.

Skorpionas

Spalio 22 - lapkričio 21 d.

Teks nuolat vytis, kad prisitaikytų prie besikeičiančių sąlygų. Finansinė padėtis gana stabili, jums seksis bet kuriose varžybose, ar tai bus plaukimas, ar grožio konkursas. Meilėje gali įvykti labai netikėtas posūkis.

Šaulys

Lapkričio 22 - gruodžio 21 d.

Bus galimybė daug užsidirbti. Reklamos agentas pasirašys naudingą sutartį. Moters širdis pasiklydo tarp dviejų vienodai vertų gerbėjų. Jums bus sunku pasirinkti.

Anekdota

Meno galerijoje vyksta avangardo kūrybos paroda. Į salę "įplaukia" elegantiškai apsirengusi moteris ir it įbesta sustoja priešais pailgą baltą panelę, kurios viduryje kyšo juodas mygtukas. Ji pasikviečia galerijos savininką ir sako:

- Mane labai sudomino šis provokuojantis kūrinys. Norėčiau jį nusipirkti.

- Madam...

- Kaip menininkas jį vadina?

- Menininkas jo niekaip nevadina.

- Kaip jūs jį pavadintumėte? - nerimta moteris.

- Atleiskite, madam, bet tai - elektros jungtukas.

→→→

- Kunigėli, tikiuosi, jūs neįsižeidėte, kai mano vyras jūsų pamokslo viduryje išėjo iš bažnyčios? - klausia sunerimusi moteriškė.

- Atvirai pasakius, mane tai nuteikė nemaloniai, - atsako kunigas.

- Nepagalvokite, kad tai turi ką nors bendra su jumis. Ralfas vaikšto per miegus dar nuo vaikystės.

→→→

Labai nenoriai vyras pakluso įkalbinėjimams nukainotų prekių parduotuvėje parduoti keletą savo senų kaklaraiščių. Jis nušvito iš pasitenkinimo, kai viena moteriškė, apžiūrodama kiekvieną iš kaklaraiščių, sušukdavo: "Nuostabus!" Mokėdama už pirkinius moteris paaiškino: "Jie labai tiks mano daržo baidyklėi".

Iš tikrų nutikimų serijos

Gal tai nutiko mūsų parapijoje, o gal ir ne mūsų, bet nutiko, ir tai gali patvirtinti prisiekę liudininkai.

Gintarėlis V. buvo tikras mamytės sūnelis. Sulaukęs devyniolikos jis dar nemokėjo batų raištelio sumegzti, tikėjo, kad vaikus atneša gandrai ir labai mėgo braškių uogienę. Taip mėgo, kad be jos nė dienos negalėjo tverti.

Ir štai kartą, Gintarėliui be-tuštinant eilinį braškių stiklainiuką, užsigėriant šviežiu pienu, į duris pasibeldė paštininkė ir įteikė šaukimą į karo komisariatą. Jame buvo prisakyta su savimi turėti asmens liudijimą, mokslo pažymėjimą. Žodžiu, viską, kad vargšą jaunuolį patikrintų, supakuotų ir išvežtų kareiviškos košės valgyti.

- Mama, kas dabar bus? - pravirko Gintarėlis.

Motina tvėrėsi už galvos ir, netekusi žado, tylėjo visą valandą, kol iš darbo grįžo vyras.

- Tėvai, nelaimė...

- Girdėjau, - atsiliepė šeimos galva. - Paštininkė visam kaimui apskelbė.

- Jei girdėjai, tai ko tyli. Argi kaimynai Stankevičiai tylėjo, kada jų Audrelę ėmė? O tavo pusbrolis Adomas? Ar žinai?..

- Žinau, kur nežinosi. Stankevičiai vežė kyšį daktarams, tie jų sūnelį puspročiu pripažino. Pusbrolis? Pusbrolis turi giminę ministerijoje... Gal, sakau, motin, tegu tarnauja. Tėvynei reikia kareivių. Kas gi mūsų nepriklausomybę gins, jei ne mes patys, ne

mūsų vaikai?

Nebeleidusi tėvui ilgiau postrin-gauti, motina pratrūko visai natūraliu pykčiu ir pasakė tokią prakalbą:

- Ach tu, šiaudinis patriote! Ar žinai, kas dabar kariuomenėj vargsta? Tik tie vaikeliai, kurių tėvai neturi nei

pinigo, nei

proto. O

koks ten

kontingen-

tas! Koks

kontingen-

tas! Iš de-

šimties tik

0,7 kareivėlio baigę vidurinę. O die-dovščina! O muštras! Košė amžinai prisvilusi, pienuo nė lašo...

Motina dar ilgai dėstė argumentus, kol pagaliau abu tėvai nusprendė: reikia tepti daktarų komisiją. Tą patį jiems kitą dieną patarė ir pusseserė Teresė, kuri tarnauja savivaldybėje ir tokius dalykus išmano gerai.

Kaip tarė, taip ir padarė. Pardavė karvę, du bekonus, iš "Hermio" atsi-ėmė indėlį ir sutaisė ar tik ne du tūkstančius žalių.

- Jeigu tepti, - patarinėjo Teresė, - tai kad būtų patepta.

Nepatepsi - nevažiuosi.

Nors ir gerai patepė, Gintarėlio tėvai visą dieną nesitraukė nuo lango, laukdami iš daktarų komisijos sugrižtančio sūnaus. Pagaliau Gintaras par-krypavo.

- Na, kaip?

- Nepaėmė. Aš gi plokščiapadis.

Stasys Varneckas

PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22

4820 Rokiškis

Tel./Faks. 5 13 54

e-mail:

pragiedruliai@post.omnitel.net

Leidėjas UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Indeksas 424.

2 spaudos lankai.

Laikraštis leidžiamas

antradieniais ir

penktadieniais

Tiražas 5980 egz.

Redaktorius

Vygandas Pranskūnas

Korektorė ir skelbimų

tvarkytoja

Rasa Čižauskienė

Leidybos centras:

Jolita Kaškevičienė,

Robertas Uldukis

Autoriai atsako už pateiktus faktus ir kitą informaciją.

Redakcija už reklamos ir skelbimų turinį neatsako.

Skelbimai ir prenumerata redakcijoje priimami darbo dienomis.

Rokiškio VB
bibliografijos, informacijos
ir kraštotyros skyrius

*Kas gražu, atsilieps, kas teisinga,
nemirs, nors vandenim, kalnais
apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. rugsėjo 1 d. antradienis. Nr. 47. Kaina 0,60 Lt.

GERIAUSIOS KLOTIES NAUJAISIAIS MOKSLO METAIS!

MIELI MOKYTOJAI, MOKINIAI IR TĖVELIAI

Sveikiname su rugsėjo pirmąja. Linkime nepatirtų, netikėtų ir smagių šventės akimirų.

Nors mokslo vaisiai bręsta ne vienerius metus, tačiau ir per metus įmanoma daug padaryti. Tegul šie mokslo metai subrandina puikius, sultingus vaisius.

Būkite laimingi, kūrybingi ir sveiki.

Vytautas Masiulis
Rajono meras

Sveikinu visus pedagogus ir moksleivius su viena šviesiausių, tauriausių dienų mūsų kalendoriuje ir mūsų valstybės gyvenime - rugsėjo 1 - aja.

Noriu palinkėti mieliems mokytojams, švietimo įstaigų vadovams ir moksleiviams vaisingo darbo naujaisiais mokslo metais.

Kūrybos džiaugsmas ir sėkmė telydi Jūsų nuoširdų darbą žmogaus ir gimtojo krašto labui.

Rimantas Šinkūnas
Švietimo tarnybos vadovas

Buvę švietimo tarnybos vadovai, o dabar mokyklų direktoriai Aleksejus Amosejevas (kairėje) ir Antanas Matukas.

AB LIETUVOS ŽEMĖS ŪKIO BANKAS ROKIŠKIO SKYRIUS

Kviečiame rajono gyventojus, įmones bei organizacijas savo santaupas ir laisvas nuo verslo lėšas litais arba užsienio valiuta laikyti mūsų banke.

Naujos metinės palūkanos už apdraustus terminuotus indėlius nuo rugpjūčio 1 dienos.

Palūkanos (proc.)	1 mėn.	3 mėn.	6 mėn.	9 mėn.	12 mėn.	12-36 mėn.
Litais	6.00	7.00	7.00	7.50	7.50	8.50
JAV doleriai	4.30	4.50	4.60	4.70	4.90	5.00
Vokietijos markės	2.30	2.50	3.00	3.10	3.20	3.20

Priskaičiuotos palūkanos išmokamos susitarimuose numatytais terminais be jokių apribojimų.

Laukiame Jūsų mūsų banke!

Kauno g. 7, Rokiškis, tel. 52839, 33499.

ŠIANDIEN

Rokiškio teatro rūmai pažymi naujųjų mokslo metų pradžią. 12.30 val. vaikams bus demonstruojamas animacinis filmas "Dama ir valkata", 14 val. jaunimo studija "Mes" parodys spektaklį "Nežinomos galaktikos istorija", 15 val. koncertuos Rokiškio vaikų muzikos mokyklos auklėtiniai, o 16 val. moksleiviai kviečiami į diskoteką. Einant į renginius būtina turėti po 1-2 litus. Tik Muzikos mokyklos jaunieji atlikėjai koncertuos nemokamai.

Stasys Varneckas

Atkelta iš 1 psl.

birželio iki vėlyvų šalnų.

- Hemi - gento. Atsivežiau iš Rygos ar Talino. Nebepamenu. Bet negi tai svarbu.

Į braškyną galima patekti tilteliu, nutiestu per upokšni. Visas plotas - apie pusė hektaro. Tačiau jis nepriklauso nei Stasei, nei jos Vytautui. Jis iki šiol valstybinis, o tai reiškia - niekieno. Vyras galėtų atsiimti 4 hektarus tėvų žemės prie Kazliškio. Deja, dar nepavyko įveikti visų biurokratinių slenksčių, kurie, atrodo, sustabdytų ir upokšni, po šios vasaros liūčių veržliai skubantį pro tą gražiausią Lietuvos sodybą.

PASAULIS NE BE GERŲ ŽMONIŲ

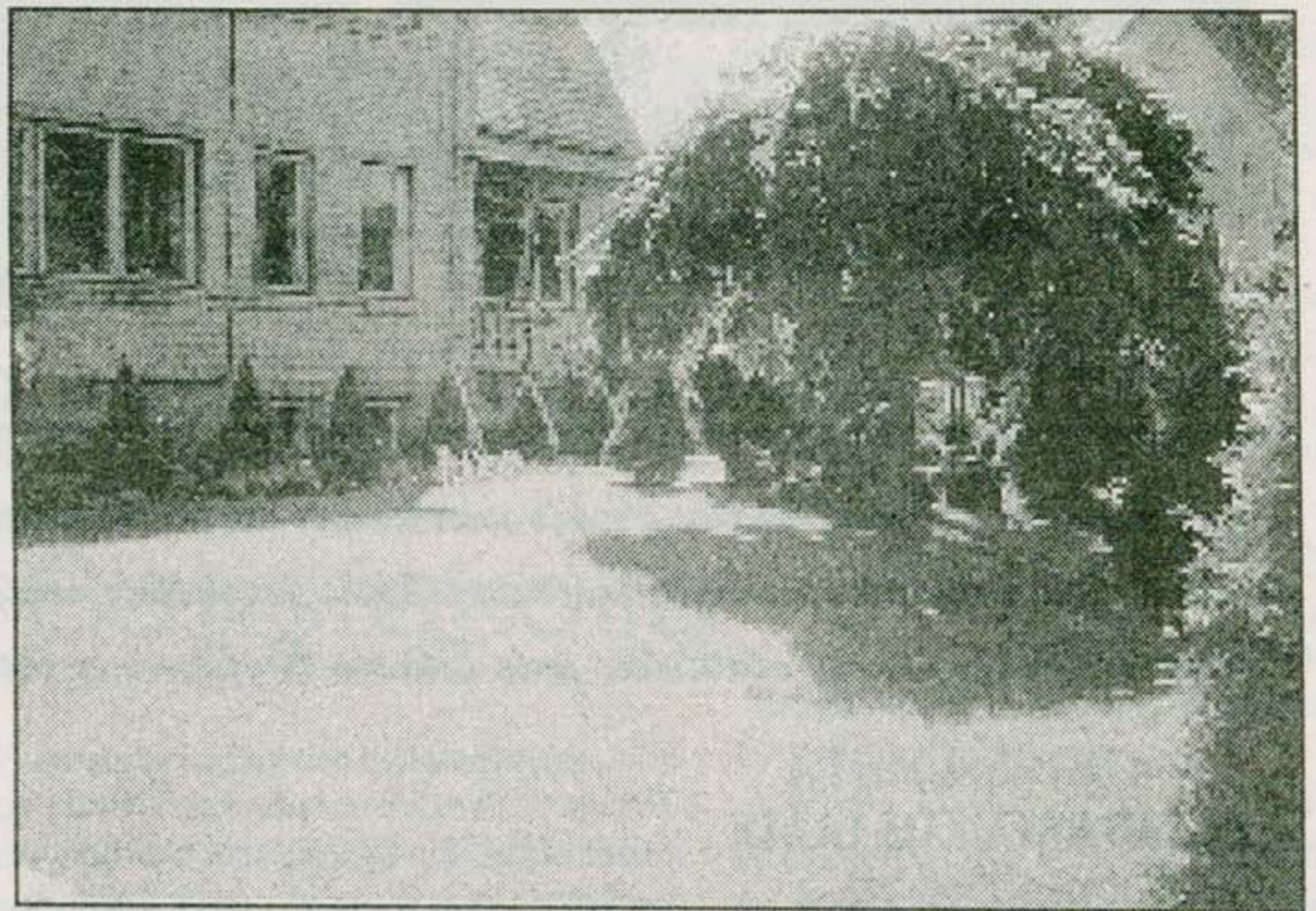
Reioje Bajorų gyvenvietės sodyboje svečių būna taip dažnai, kaip pas Bislius. Ir tą dieną, kai svečiavausi, buvo pasirodęs Stasės kolega gėlininkas Juozas Matuzonis su žinia, jog, ko gero, penktadienį atvažiuos didokas svečių būrys iš Vilniaus universiteto.

Svečiai atvažiuoja, pripėduoja, padėkoja ir išvyksta. Žinoma, malonu ir padėką išgirsti, ir naujų veidų pasižiūrėti. Bet seni draugai Stasei Bislienei ir jos vyrui mielesni, nors pasirodo ne per dažniausiai. Štai už tą pushektarį, kuriame dabar auga braškės, jie pirmiausia dėkin-

1900 metais gimusi Kazimiera Čeikauskaitė - Zalenkauskienė gyvena netoli Rokiškio, Radutėje. Ją prižiūri dukros Birutė ir Irena, vasarą pas ją porai mėnesių atvyksta sūnus Vilius iš Druskininkų, kur beveik 40 metų dirba muzikos mokytoju. Tada ilgai skamba pianino garsai, nuotabia melodija užliedami ne tik kambarius, bet ir didžiulį sodą.

Šį kartą mus ponis Kazimiera pasitiko kambaryje gerai nusiteikusi, nes tuo metu pas ją lankėsi du proanūčiai, sūnus Vilius vyrė čiobrelių arbata, ant stalo kvėpėjo medus ir agurkai.

- Vaikai, ypač netoliese gyvenanti Birutė, mane kviečiasi pas save gyventi, bet aš noriu būti savarankiška, matau dar gerai, tik kiek klausa prisilpo. Iki mirties pati iš savo namų niekur neisiu. Kai reikia maisto ar taip ko nors, tai manimi pasirūpina vaikai, anūčiai, proanūčiai. Net anūčių vaikų jau galiu pagalbos paprašyti. Nėra dienos, kad būčiau viena.

Stasės ir Vytauto sodyboje jaukus kiekvienas kampelis.

gi buvusiam rajono vykdomojo komiteto pirmininkui Vitui Kačinskui. Jeigu ne jo užtarimas, neaišku, kur dabar reiktų daržininkauti. Gerą žodį Stasė norėtų tarti ir buvusiam Seimo nariui Vytautui Sauliui, ir jo padėjėjai Laimai Keraitienei. Arba štai artimam kaimynui Petruui Baliūnui, kuris dabar, tiesa, ant ligos patalo, bet anksčiau ir karą praėjo, ir bažnyčias remontavo.

Tačiau gyvenime visokių žmonių sutikta. Pamena, prieš 20 metų, kai abu su

Vytautu sugalvojo įsikurti po nuosavu stogu, buvusi rajono valdžia siuntė komisiją po komisijos, kad, gink Dieve, Bisliai nuo projekto nė per centimetrą nenukryptų. Nervų prigadino tiek, kad ir penkiems namams pastatyti jų pakaktų...

Vis dėlto gerų žmonių pasaulyje daugiau. Tuo Stasė ir Vytautas Bisliai įsitikinę. Na, o geriausi žmonės, žinoma, gėlininkai.

Stasys Varneckas
Autoriaus nuotraukos

KARAS ATVEDĖ Į PETROGRADĄ

Čeikauskų šeimoje augo 7 vaikai. Kai prasidėjo Pirmasis pasaulinis karas, dvy-nukes Kazimierą ir Stefaniją tėvai išsiuntė į Petrogradą pas tėvo brolių, kuris miesto centre ant Nevos upės kranto turėjo di-

rėjo nemažai vaikų, tai tekdavo prižiūrėti mažuosius, tvarkyti kambarius. Po poros metų dėdei padėdavau vaistinėje. Gyveno jie turtingai, karo nepriteklių tada dar ne-jautė. Įvairaus maisto užteko, mus gražiai rengdavo, mokė poniškų manierų. Tačiau labai ilgėjomės namų, o iš Lietuvos negaudavome beveik jokių žinių. Girdėdavome, kad ten vokiečiai

šeimininkauja. Vėliau, tęsiantis karui, jau ir Petrograde gyventi sunkiau pasidarė, suprastėjo maistas. Kartais su seserimi nugirsdavome, kad dėdė su dėdiene slapčiomis kalbėdavo

Tebesisapnuoja lavonai Nevos upėje

dele vaistinė.

- Mano mama labiausiai bijojo, kad nuo vokiečių kareivių nenukentėtume, todėl ir išleido į mums visai nepažįstamą Petrogradą. Galvojo, kad ten išsigelbėsime nuo karo baisumų. Tėvai su kitais vaikais liko Rokiškyje.

Petrograde tiek dėdė, tiek jo žmona mus, pavargėles, sutiko maloniai. Jie tu-

apie neramumus, maištus.

1917 metų vasarą pačios pamatėme mieste didžiules demonstracijas, tačiau dar nelabai supratome, nei kas tas Kerenskis, nei kas ta laikinoji vyriausybė. Tik žinojome, kad nuverstas caras. Tačiau dėdė mums draudė vaikščioti į bet kokius susi-

Nukelta į 3 psl.

Tebesisapnuoja lavonai Nevos upėje

Atkelta iš 2 psl.

rinkimus, tuo labiau į demonstracijas. Gal taip ir būtume likusios namisėdos, bet atėjo 1917 - ujų ruduo, vėliau įvairūs baisumai, kuriuos prisiminus ir dabar širdis suvirpa, - glostydama proanūkio galvelę pasakoja ponė Kazimiera.

REVOLIUCIJOS TERORAS

- Vėlų rudenį išgirdome, kad įvyko dar viena revoliucija. Tiksliau, ne išgirdome, o išgirdome savo akimis matėme. Girti jūreiviai, įvairaus plauko valkatos, kareiviai, tarp jų buvo ir merginų, daužė parduotuvių vitrinas, vartė iš jų visą turtą. Kas kiek sugebėjo, tiek ir nešėsi. Dieną ir naktį girdėjosi šūviai. Mano dėdė kažkur pasislėpė. Liko jo žmona su vaikais ir mes su seserimi. Beje, apie dėdę nieko nežinome iki šiol. Matyt, nušlavė teroro banga.

Po kiek laiko nacionalizavo ir mūsų dėdės vaistinė. Visi susikraustėme į mažitį kambarėlį. Žiemą pritrūkome kuro, prasidėjo badmetis. Pagrindinis mūsų valgis buvo džiovinta žuvis "vobla", nuo kurios labai norėjosi gerti. Likome visiškoje nežinioje. O čia dar mano sesuo Stefanija mirė nuo išsekimo.

Naktimis gatvėse girdėdavosi šautuvų, kulkosvaizdžių tratėjimas. Ne kartą pro kambarėlio langą mačiau gatvėje nušautus žmones, o Nevos upe lavonai plaukė kalnais. Galvojau, kad iš proto išeisiu, - prisimena tas dienas pašnekovė.

ILGAS GRĮŽIMAS Į TĖVIŠKĘ

1918 metais Kazimiera iš pažįstamų sužinojo, kad kai kuriems lietuviams leidžiama grįžti į tėviškę. Dabar gerai neatsimena, su kokiais žmonėmis tada kalbėjosi, bet jie išsi-vežė ją į geležinkelio stotį ir įsodino į vagoną.

- Kelionė tęsėsi ilgai. Dabar net nepasakyčiau, kiek laiko važiuojome. Tik prisimenu, kad vagonė buvo šalta, neturėjome beveik jokio maisto, todėl kai traukinys kokioje stotyje sustodavo, mes, jaunesnės, bėgdavome atsinešti virinto vandens. Pagaliau pasiekėme Lietuvą.

Nors nuo Obelių iki Rokiškio buvo tik 15 kilometrų, tačiau dar ilgokai mūsų nepalei-

do, reikėjo pereiti taip vadinamą karantiną. Ir štai aš pagaliau Rokiškyje. Niekada nepamiršiu mane sutikusios motinos ašarų.

ROKIŠKIS - RAMUS UOSTAS

Po Petrogrado baisumų Kazimierai Rokiškis pasirodė kaip ramybės uostas. Svarbiausia, kad vėl visi buvo kartu.

Jinai įsidarbino grafų cukrainėje, kepdamo meduolius, sausainius. 1922 metais susipažino su Zameto metalo fabrike dirbusiu vaikinuku Ignu Zalenkauskuku.

Vėliau Ignas įsidarbino miesto savivaldybėje sargu. Po kiek laiko gimė Birutė, vėliau Vilius ir Irena. Kiek paaugus vaikams, Kazimiera savivaldybėje dirbo valytoja. Nors abiejų darbas nebuvo prestižinis, tuo metu valdžia mokėjo nemažai, todėl nepriteklių nejautė.

Kazimiera nusipirko "Singer" siuvamąją mašiną, drabužius pasiūdavo visiems. Taip dar sutaupydavo.

- Vyras prenumeruodavo nemažai laikraščių, laisvalaikiu su vaikais nueidavome į kino teatrą "Saulutė". 1939 metais maniškis kažkokioje loterijoje išlošė labai gerą "Philips" radijo aparatą. Pasiklausyti žinių iš Kauno, muzikos susirinkdavo ir kaimynai. Ypač visi mėgdavo "Pupų dėdės pastogės" laidas. Tada nuo žmonių net kambarys braškėdavo, - prisimena Kazimiera.

KEISTI KAREIVIAI VELNIAKALNYJE

- 1940 -ųjų birželį užėjo rusai. Mes tada gyvenome nuosavame name Radutėje, o visai netoli buvo tokios kalvos, Velnialalniu vadinamos.

Tai ten rusų kareiviai pasistatė palapines, įkūrė stovyklą. Vietiniai žmonės, nors ir prisibijojo keistų, dar keisčiau apsirengusių kareivių, vis dėlto norėjo su jais pasikalbėti. Tačiau mūsų vyrų, tuo labiau jaunimo,

prie jų neprileisdavo karininkai žaliomis kepurėmis. Vėliau supratome, kodėl. Jie bijojo, kad kareiviai neprasitartų apie skurdą stalininėje sąjungoje.

O juk ir mes patys matėme, kaip ruseliai godžiai pirko pieno, mėsos produktus, stebėjosi, kad nėra eilių, jokių kortelių ir visiems užtenka.

Gal nieko naujo nepasakysiu, tačiau pati mačiau, kaip rusų karininkų žmonos Rokiškyje Nepriklausomybės aikštėje esančiose manufaktūros parduotuvėse pirko naktinius baltinius, galvodamos, kad tai išveiginės suknelės. O paskui tie baisūs 1941 - ujų vežimai. Vos sūnus Vilius į vagoną nepakliuvo.

KARAS

- Tačiau prasidėjus karui ruseliai kaip dūmas išnyko, daugiau pasišaudė ir sprogdino Rokiškio geležinkelio stotyje, - prisimena pašnekovė. - Vokiečius žmonės pasitiko su gėlėmis.

Apie pokarį Kazimiera kalbėti nenorėjo,

Kazimiera Zalenkauskienė 1965 m. su dukra ir anūkiemis.

tik pasakė, kad tai buvo baisūs ir sunkūs laikai. Darbo nebuvo. Turėdama "Singer" mašiną siuvo, kai pristigdavo medžiagos, megzdavo. Priemiestyje turėjo keliasdešimt arų žemės. Laikė karvę, kiaules, nes kitaip būtų buvę neįmanoma prasimaitinti.

Kad ir per vargą, išmokino visus tris vaikus. Vyrą palaidojo prieš 12 metų.

KAZIMIERA LAIMINGA, NORS...

Kazimiera sakė, kad nors ir nelengvas buvo gyvenimas, bet esanti laiminga. Vyras ją gerbęs ir mylėjęs, dabar žino, kad pagalbą ir paguodą suteiks dukros Birutė ir Irena, sūnus Vilius. Turi 5 anūkus, 6 proanūkius ir net 7 proproanūkius.

Kartais nori pabūti viena. Tik Nevos upe plaukiantys lavonai dar dažnai tebesisapnuoja...

Ernestas Čizinauskas
Autoriaus nuotrauka

Išeinu į lauką. Koks gražus rytas. Saulė dar tik teka, bet man tai seniai nerūpi. Kitapus kelio "taškas", kur aš gausiu išganingo, saulės spalvos citrininio skysčio...

Ir perėja lyg tyčia šioje vietoje padaryta. Sustojau ant jos ir skaičiuoju centus. Staiga atlekia lengvoji mašina. Stabdžiai sucypia, aš klest ant žemės. Mašina kiek pariedėjo atgal.

"Na, - galvoju - dar kelis sykius užlėks!"

Išlipa persigandęs žmogelis. Aš jį atpažinau. Prieš rinkimus jo agitacinis plakatas kabėjo ant mano gryčios kampo. Gal ir nebūčiau to pastebėjęs, bet praeiviai toje vietoje smarkiai spjaudėsi. Ir katės dergė!

Šis vis gi, matyt, dar naujokas politikoje. Labiau patyręs būtų baigęs traiškyti ir nuvažiuotų lyg niekur nieko...

Jis prieina ir klausia:

- Ar nieko neatsitiko?

- Kaip neatsitiko, kai tu, Andriulienės sūnau, mane skersai, išilgai suvažinėjai!

Jo veidas dar labiau išbalo:

- Kas dabar bus?.. Gal kaip nors susitartume?

- Gydytas tavo sąskaita, atskiroje palatoje, - užsiprašiau.

- Gerai.

- Invalidumas.

- Ką jūs? Aš gi tik rajoninio lygio deputatas.

- Aukščiau jau ir nepakils! - pažadėjau. Jau įsivaizduoju antraštę laikraštyje: "Traiškyk rinkėją lietu-

Satisfakcija

višką!" - Be to, užimamas postas nuo atsakomybės neatleidžia, - išrėžiu teisingą, bet dažnai tuščią frazę. O gal Vilnių ir pamatysi... pro Lukiškių langą!

- Bet supraskit ir mane.

- Suprantu. Uošvei invalidumą suveikei? O ji po Lenkiją ir visokias Turkijas duodasi...

Jis dvejojo.

- Galvažudys! - užrikau tuščioje gatvėje.

- Gerai, gerai, tik nutylėkit!

- Dar...

- Kas dar?

- Dėžę, ne tris kibirus losjono!

- Mėgstate skustis?

- O kaip gi! - pasikasiau nežinia

kada skustą smakrą. Po kelis kartus per dieną, dažnai ir naktimis...

- Na, viskas - kelkitės, pavėžėsiu iki ligoninės. Tik nesakyk, kad aš partrenkiau.

- Nebijok. Pasakysiu, kad iš gausybės pravažiavusių pro šalį, tu vienintelis sustojai! Juokauju.

- Kelkitės gi, pagaliau. Dar kas pamatys.

- Negaliu. Teks tau mane panešėti.

Arčiau privaryti mašiną sąmoningai nepasiūliau, o jau per visus rūpesčius ir pamiršau.

Sėdžiu aš ant jo, tarsi maršalas Žukovas parado metu ant balto žirgo. Ech, kad mano bičiuliai tai matytų!

Turbūt nepatikėtų. Galvotų, jog eilinį kartą "balti žirgai" prieš akis laksto...

Prisipažinsiu, mano koja seniai išsukta, bet gydymui aš nei lėšų, nei laiko niekaip nesurandu.

Sėdžiu ant liaudies tarno sprando ir stebiuosi. O juk taip ir turėtų būti!..

Saulius Sakalauskas

Geriau margarinas

Paskelbus L.Brežnevo "Maisto programą", visose parduotuvėse buvo normuojamas maisto produktų pardavimas.

Buvusioje "Aušros" parduotuvėje išsirikiavo didžiulė eilė. Senyva moteriškė parduotuvės krepšelyje nešasi 5 gabaliukus sviesto po 200 g. Tai pamačiusi, kasininkė keturis gabaliukus išima iš krepšelio - vienam asmeniui galima pirkti tik vieną gabaliuką. Moteriškė maldauja kasininkės:

- Vaikeli, leisk nusipirkti visą kilogramą. Labai reikia.

- Močiute, negalima!

- Vaikeli, man labai reikia. Noriu išsikepti "Napoleoną" (torto pavadinimas).

- Sakau, kad negalima, tai negalima, - griežtai nukerta kasininkė.

Moteriškė graudžiu balsu vėl maldauja. Šalia stovintis vyriškis neiškentęs taria:

- Močiute, kam tau Napoleonas. Nusipirk margarino - išsikepsi Brežnevą.

A.Žiaugrienė

PRO ALVIRA LAIMOJA

Rimtu, ironišku ir linksmu žvilgsniu

Yra žmonių, kuriems buities grožis svarbiau ir už turtingiausią stalą, ir už rūbų prikimštas spintas. Jeigu kartais panorėtumėte su tokiais žmonėmis susipažinti, nepatingėkite pasiekti Bajorus. Parko gatvę, stabtelėti prie Stasės Bislienės ir jos vyro Vytauto sodybos.

GARBĖS LENTA SLEPIAMA GILIAME STALČIUJE

Stasė ir Vytautas Bisliai galėtų nors ir šiandien prie savo namo prikalti lentą, kad būtent čia ir yra gražiausia 1997-ųjų Lietuvos sodyba.

Tą faktą patvirtintų solidūs parašai - Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos, Lietuvai pagražinti draugijos, Lietuvos sodininkų draugijos, Lietuvos ūkininkų sąjungos... Ilgokas sąrašas kabotų ant balto mūro sienos, nes tų organizacijų, valdžios įstaigų, kurios atseit rūpinasi pagražinti Lietuvą, tikrai daug...

Bet lenta taip ir nepateko ant sienos. Ji paslėpta giliai spintoje ir turbūt laikoma prisiminimui, kuriuo ne visiems ir ne visada būtina girtis. Tačiau ir taip aišku, vos metus žvilgsnį, kad Bislių sodyba, prieš dvidešimt metų iškilusi Bajorų gyvenvietės Parko gatvėje, tikrai ne iš paskutiniųjų ir kad čia tikrai gyvena žmonės, kurie rūpinasi ne tik tuo, kas ant stalo, bet ir tuo, kas prie jo.

Išpūdingos, gal ne mažiau kaip tris metrus ištišusios tujų gyvatvorės, labiau panašios į žalias sienas, skiriančias nuo gatvelės dulkių ir praeivių žvilgsnių, rūpestingai nupjauta žolė ir, žinoma, gėlės. Visur gėlės. Kiek čia

jų, galėtų pasakyti nebent pati augintoja, jeigu jai liktų laiko statistikai. Štai kad ir amorfalai. Tokios gėlės nėra net Halinos Heitz "Gėlių knygoje". Arba himalajinis pėdlapis. Net sunku pasakyti, ar tai gėlė, ar šiaip koks augalas. Vištos kiaušinio didumo jo obuoliukai, anot Stasės Bislienės, - visas B vitamino sandėlis. Pėdlapių parsivežusi gal iš Estijos, čia jie prigijo, aklimatizavosi ir štai dabar mezga vaisius, gydančius kaip ženšenis, tarsi jų tėvynė ne Himalajų aukštikalnės, o Lietuvos lygumos.

Stasė Bislienė - Lietuvos gėlininkų sąjungos narė. Ji ir dar Juozas Matuzonis. Daugiau rajone nėra, nors aš daug metų buvau giliai įsitikinęs, kad gėlininkų sąjunga pati masiškiausia organizacija. Pasirodo, klydau. Tų tikrųjų narių sąrašė tik apie 200 pavardžių, ir iš jų vos dvi priklauso rokiškėnams.

NORS ŠIE METAI - NE BRAŠKIŲ

Braškėms reikia trijų dalykų - saulės, žemės ir darbščių rankų. Pastarąjį komponentą jau norėjau rašyti pirmuoju, nes be darbščių rankų bejėgė net saulė. Tačiau apie darbštumą Stasė Bislienė lyg ir nekalbėjo - tai savaime suprantama, kaip du kart du. Daugiau kalbėjome apie išmanymą, kuris reikalingas ir gėlėms, ir braškėms. Žinoma, ir tujoms, kurios vienos išauga lyg mūras, kitos per dešimtmetį vos metru tepasistiebia.

Žinių Stasė Bislienė pirmiausia sėmėsi Salų žemės ūkio technikumė, kur ji atkako iš miestelio, su, anot jos, gražiausiu Lietuvos kryžiumi - iš Antalgės. Patyrimo versmės atsivėrė jau Bajoruose, buvusiame Rokiškio paukštininkystės tarybiniam ūkyje, skyriaus valdytojos poste. Čia turbūt ir gėlėmis, ir braškėmis "užsikrėtė".

- Ši vasara - ne braškių, - nelabai linksmi kalbėjo Stasė Bislienė, rodydama gal kokių 7 ar 8 arų sklypą, pilną žalsvų neskubančių sirpti uogų. Pernai čia ir kojos nebuvo kur pastatyti.

Tačiau ir šią vasarą jos braškės nebuvo tokios jau prastos. Nuo kiekvieno kelmuko tįsta, driekiasi ilgi jų ūsai, retkarčiais stabteli, įsisiurbia šaknimis į žemę ir, žiūrėk, vėl žydi, vėl mezga žalsvas uogas. Daugiaderlės. O tai reiškia, jog dera nuo

Sodybos šeimininkė savo himalajinių pėdlapių plantacijoje.

Nukelta į 2 psl.